

Πολιτική και προγραμματική κατεύθυνση για την εκλογική κάθοδο του ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ

Συνεδρίαση ΚΠΕ του Συνασπισμού, 10-11 Φεβρουαρίου 2007

1.Ο Συνασπισμός εισέρχεται στην προεκλογική του προετοιμασία σε συνθήκες αντιπαράθεσης ανάμεσα στις δυνάμεις που υποστηρίζουν τη νεοφιλελεύθερη παγκοσμιοποίηση και στις κοινωνικές και πολιτικές δυνάμεις της προόδου που την αντιπαλεύουν, διεθνώς και στη χώρα μας.

1.α. Η διεθνής κατάσταση χαρακτηρίζεται από την κλιμάκωση της αμερικανικής επιθετικότητας με πολιτική και ιδεολογική στήριξη των ανά τον κόσμο υποστηρικτών της νεοφιλελεύθερης παγκοσμιοποίησης. Ο πόλεμος με τις στρατιωτικές επεμβάσεις των ΗΠΑ που έχουν την υποστήριξη του ΝΑΤΟ και παραβιάζουν το διεθνές δίκαιο, έγινε ενδημικός, διαρκής, και χρησιμοποιείται εντατικά ως πολιτικό εργαλείο.

Κλιμακώνονται όμως και οι αντιστάσεις:

-Τα πολύμορφα κινήματα για ένα άλλο κόσμο, που είναι εφικτός, αναπτύσσονται διεθνώς και αμφισβητούν τη νέα τάξη πραγμάτων.

-Στη Λατινική Αμερική οι δυνάμεις, που αντιστέκονται στην ηγεμονία των ΗΠΑ, κερδίζουν τις εκλογές και σχηματίζονται συμμαχικές κυβερνήσεις με πυρήνα αριστερά και σοσιαλιστικά κόμματα.

-Στη Μέση Ανατολή, χώρο της πιο άγριας επέμβασης των ΗΠΑ με τη συνδρομή του συμμάχου τους, του Ισραήλ, αντιστέκονται και δυνάμεις που δεν έχουν σχέση με τον ισλαμικό φονταμενταλισμό.

-Στις ίδιες τις ΗΠΑ αναπτύσσονται ισχυρές δυνάμεις που αμφισβητούν την επιθετική πολιτική Μπούς.

-Στην Ευρώπη, οι δυνάμεις της αριστεράς καταγγέλλουν τον πόλεμο και τις αμερικάνικες στρατιωτικές επεμβάσεις, διεκδικώντας μια εναλλακτική πολιτική ασφάλειας. Καταπολεμούν παράλληλα και το άλλο πρόσωπο του πολέμου: την τρομοκρατία, που είναι ανεξάρτητη από τον πόλεμο παρά το ότι τροφοδοτείται από αυτόν και είναι εχθρός των λαών και της δημοκρατίας. Παρά τη νεοφιλελεύθερη ηγεμονία, οι αριστεροί συντονίζονται και υπάρχουν αισιόδοξα μηνύματα όπως η επιτυχία της «Ένωσης» στις ιταλικές εκλογές.

Μόνο στην 'Απω Ανατολή, όπου αναπτύσσονται ραγδαία με καπιταλιστικούς όρους οι νέοι οικονομικοί γίγαντες (Κίνα, Ινδία), δεν εμφανίζονται ισχυρά κινήματα αμφισβήτησης, αλλά στο οικονομικό - ενεργειακό πεδίο αμφισβητείται η παντοδυναμία των ΗΠΑ από κοινού με τις πρώην Σοβιετικές Δημοκρατίες (Ομάδα της Σαγκάης κλπ).

1.β. Στη χώρα μας είμαστε ήδη σε προεκλογική τροχιά και δεν φαίνεται μέχρι τώρα να κινδυνεύει η κοινοβουλευτική πλειοψηφία της Νέας Δημοκρατίας. Η Κυβέρνησή της συνεχίζει με αυταρχισμό, με επιθετικότητα, συνέπεια και με εντατικότερους ρυθμούς τις νεοφιλελεύθερες πολιτικές των προηγούμενων χρόνων.

Η οικονομική κατάσταση στη χώρα δεν έχει βελτιωθεί παρά τους μεγάλους αριθμητικούς δείκτες ανάπτυξης.

Τα κοινοτικά πλαίσια στήριξης παραμένουν ανεκμετάλλευτα, κυρίως για τη δημιουργία ανθρώπινων υποδομών, την υλοποίηση βιώσιμων αναπτυξιακών πολιτικών. Το περιβάλλον υποβαθμίζεται. Η χώρα μας είναι πρωταθλήτρια Ευρώπης στις εκπομπές ρύπων πολύ πάνω από τα όρια του πρωτοκόλλου του Κιότο.

Η δημόσια περιουσία εκποιείται. Η ανεργία, το πρώτιστο κοινωνικό πρόβλημα, εξακολουθεί να πλήττει ιδίως τους νέους και τις γυναίκες. Οι εργασιακές σχέσεις ελαστικοποιούνται. Η ακρίβεια, οι ανατιμήσεις και η κερδοσκοπία οργιάζουν.

Η παιδεία μαστιζείται από διαρκή κρίση. Ενώ υποχρηματοδοτείται, επιχειρούν επίμονα να εφαρμόσουν πάνω της τα δόγματα του νεοφιλελευθερισμού.

Η επανίδρυση του κράτους εφαρμόζεται ως προώθηση των παιδιών της ΝΔ με αποτελέσματα την εμφάνιση των «κουμπάρων» και την περαιτέρω αποδιάρθρωση του κρατικού μηχανισμού.

Η ατομική τρομοκρατία, που επανεμφανίζεται με καπηλεία των οραμάτων της αριστεράς χρησιμοποιείται ως πρόσχημα για την αμφισβήτηση των δημοκρατικών αυτονόητων της μεταπολιτευτικής περιόδου και για να πληγούν τα ανθρώπινα δικαιώματα (κάμερες, ένταση ελέγχων, κλπ)

Η εξωτερική πολιτική σε όλα τα μέτωπα προσδιορίζεται από την πρωθυπουργική επιλογή της μη ενεργού συμμετοχής και τήρησης απόστασης από όλες τις τρέχουσες εξελίξεις σε Ευρώπη, Βαλκάνια, Μέση Ανατολή, με την ταυτόχρονη πρόσδεση της χώρας ακόμη περισσότερο στο άρμα της αμερικάνικης πολιτικής σ' αυτές τις περιοχές.

Βεβαίως, στις έρευνες της κοινής γνώμης,, παρά το ότι δείχνουν έντονη δυσαρέσκεια των λαϊκών στρωμάτων τόσο από την κυβερνητική πολιτική όσο και από την τακτική της αξιωματικής αντιπολίτευσης, εν τούτοις τα ποσοστά του δικομματισμού παραμένουν υψηλότατα και η Ν.Δ. διατηρεί σαφές προβάδισμα.

2. Με αυτά τα δεδομένα βαδίζουμε προς τις εκλογές. Ο ΣΥΝ πρέπει να ετοιμαστεί εγκαίρως και στο πλαίσιο αυτής της προετοιμασίας τίθεται ξανά το ζήτημα της εκλογικής του συνεργασίας με το σχήμα ΣΥΡΙΖΑ.

Ο ΣΥΡΙΖΑ συγκροτήθηκε, κατ' αρχήν, ως εκλογική σύμπραξη (αμφίβολης όπως αποδείχθηκε αποτελεσματικότητας) για να εξελιχθεί πολύ γρήγορα σε πολιτικό σχηματισμό αποκλειστικά σχεδόν κορυφής με διατυπωμένη άποψη - απαίτηση να υποκαταστήσει τον ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟ στην παραγωγή και στην άσκηση πολιτικής και να αποτελέσει το κέντρο των αποφάσεων σε ότι μας αφορά.

Όπως ήταν αναμενόμενο για ένα σχηματισμό χωρίς βάση, που περιόριζε όλο το προηγούμενο διάστημα τη παρουσία του σε συναντήσεις εκπροσώπων κορυφής πολιτική δεν μπόρεσε να παράξει. Παρήγαγε όμως εντάσεις και βάρος του ΣΥΝ και σε βάρος όλων των συνιστωσών. Καταγράφουμε μεταξύ άλλων δύο ιδιαίτερα αρνητικές περιπτώσεις:

Τη διαφορετική παρουσία στις Ευρωεκλογές εξ αιτίας της διαφωνίας για τον επικεφαλής του ψηφοδέλιου (ότι πιο δυσφημιστικό για την Αριστερά) και τις επιλογές στις πρόσφατες Αυτοδιοικητικές εκλογές, όπου μόνο σε ελάχιστες περιπτώσεις υπήρξε συνεργασία όλων των συνιστωσών του ΣΥΡΙΖΑ με τα ψηφοδέλτια που συμμετείχε ο ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΣ.

Σε πολλούς νομούς και δήμους συνιστώσες του ΣΥΡΙΖΑ συγκρότησαν ψηφοδέλτια που πολέμησαν τους συνδυασμούς που υποστήριξε ο ΣΥΝ. Παρόμοια ήταν η κατάσταση σε εκλογές μεγάλων μαζικών φορέων.(πχ ΤΕΕ, ΕΛΜΕ, κλπ)

Η συμπόρευση με άλλες αριστερές οργανώσεις ιδίως στο πλαίσιο του Ελληνικού Κοινωνικού Φόρουμ(ΕΚΦ) και στα κινήματα ενάντια στον πόλεμο, τη νεοφιλελεύθερη παγκοσμιοποίηση και τον περιορισμό των δικαιωμάτων ήταν πολύτιμη και πρέπει να συνεχιστεί και να εμπεδωθεί, παρά τις ουσιώδεις πολιτικές διαφορές μας. Οι διαφορές μέσα στα κινήματα, ακόμα και οι πιο ριζικές, είναι ζωογόνες. Είναι λάθος να ευνουχίζονται με αποσιωπήσεις και με υποκριτικούς συμβιβασμούς. Τα κινήματα μπορούν να αμφισβητούν, όποτε τιο κρίνουν, και να πιέζουν τα κόμματα, ακόμα και αυτά που συμμετέχουν συντεταγμένα σ' αυτά.

Η σύγχυση όμως κινήματων και εκλογικών συνεργασιών και συμπράξεων είναι βλαπτική και για τα κινήματα και για τα κόμματα.

Αποσαφήνιση χρειάζεται και ένα άλλο ζήτημα πρώτιστης πολιτικής σημασίας. Αυτό της ενότητας δράσης της Αριστεράς, που αποτελεί ουσιαστική προϋπόθεση για την αποτελεσματικότητα των λαϊκών αγώνων.

Αυτή η ενότητα δράσης υπονομεύεται δυστυχώς από το ΚΚΕ όχι μόνο γιατί εμμένει σε συντηρητικές θέσεις περιχαράκωσης αλλά και γιατί αντιδρά στην κοινή δράση για οποιοδήποτε θέμα.

Αντιθέτως υπάρχουν και αναπτύσσονται δυνατότητες κοινής δράσης με δυνάμεις του ΠΑΣΟΚ.

Χαρακτηριστικές περιπτώσεις η συμμετοχή οργανωμένων δυνάμεων του ΠΑΣΟΚ και κεντρικών του στελεχών στις αντιπολεμικές πορείες και τη διεθνή συνάντηση του ΕΚΦ με παρούσες τις κεντρικές συνδικαλιστικές οργανώσεις ΓΣΕΕ και ΑΔΕΔΥ ή, και πιο χαρακτηριστικό, οι πολλές κατά τόπους συνεργασίες στις Αυτοδιοικητικές εκλογές. Ακόμη η αντίθεση μελών και στελεχών του ΠΑΣΟΚ στην αναθεώρηση του άρθρου 16.

Πρέπει όμως να είναι σαφές ότι η αναδίπλωση του ΚΚΕ, η επιστροφή του στο παρελθόν και οι μεγάλες πολιτικές και προγραμματικές διαφορές μας(πχ. Η εμμονή του στα δόγματα του υπαρκτού σοσιαλισμού, οι θέσεις του για αποδέσμευση από την ΕΕ, για λαϊκή οικονομία κλπ) καθώς και ο συντηρητικός πολιτικός προσανατολισμός του ΠΑΣΟΚ δεν αφήνουν σήμερα τα περιθώρια γενικότερης πολιτικής ή εκλογικής συνεργασίας μαζί τους.

Με βάση τις παραπάνω εκτιμήσεις ο ΣΥΝ σε ένα οπωσδήποτε ευνοϊκότερο διαμορφωμένο κλίμα πρέπει να οδηγηθεί στις κάλπες με εμπιστοσύνη στη φυσιογνωμία του και την πολιτική του. Δεν συμφωνούμε με την κάθοδο του κόμματος στις εκλογές με το σχήμα ΣΥΡΙΖΑ.

Προτείνουμε την εκλογική κάθοδο του ΣΥΝ με αμφίπλευρες συνεργασίες που θα αποτυπώνουν ως πολιτικό προσανατολισμό τα χαρακτηριστικά μιας σύγχρονης δημοκρατικής αριστεράς και με εκλογικό πρόγραμμα που θα συνδιαμορφώσουμε με ανοιχτές διαδικασίες.

***

Οι σύντροφοι Μιχάλης Σαμπατακάκης και 'Αγγελος Μανταδάκης, στις διατυπώσεις που αφορούν τον ΣΥΡΙΖΑ εκφράζουν την παρακάτω προσέγγιση:

Έχουμε εκφράσει τις επιφυλάξεις μας για τον ΣΥΡΙΖΑ. Υπάρχει, βεβαίως, η απόφαση του Συνεδρίου. Τις προγραμματικές μας προτάσεις τις καταθέτουμε σε διάλογο στην κοινωνία, στον κόσμο της ευρύτερης Αριστεράς, στις δυνάμεις της Ριζοσπαστικής Αριστεράς και της Οικολογίας. Σε ένα τέτοιο διάλογο, όμως, υπάρχουν και αυτονόητα όρια για τη συντριπτική πλειοψηφία των

μελών και των φίλων του ΣΥΝ. Δεν υπάρχει νομιμοποίηση για πολιτική συμφωνία σε περιθωριακές και αντιευρωπαϊκές κατευθύνσεις, που αλλοιώνουν τη φυσιογνωμία του ΣΥΝ, μετατρέποντάς τον σε ομάδα διαμαρτυρίας, καθώς και για ρευστοποίηση του ΣΥΝ και για παρασκηνιακά παζάρια κορυφής.

***

3. Στις επερχόμενες βουλευτικές εκλογές δεν αρκεί να καταγγέλλουμε την Κυβέρνηση της ΝΔ και τις προηγούμενες του ΠΑΣΟΚ. Ούτε πείθουμε κανένα με το να προβάλλουμε το σύνολο των αιτημάτων των συνδικαλιστικών φορέων. Θα πρέπει να προτάξουμε κεντρικές - προγραμματικές προτεραιότητες για τη χώρα και τους πολίτες (τους εργαζόμενους, τους άνεργους, τους νέους, τις γυναίκες, τους συνταξιούχους κλπ).

Α. Το αίτημα της παραγωγικής αναδιάρθρωσης της χώρας μας, με διεύρυνση της απασχόλησης και της κοινωνικής συνοχής δεν μπορεί να νοείται ως επιτάχυνση της απελευθέρωσης των αγορών και ένταση των ιδιωτικοποιήσεων.

Αποσκοπεί:

- Στην κοινωνία και την οικονομία της γνώσης και της τεχνολογίας σε συνθήκες προϊούσας διεθνοποίησης.
- Στην αειφόρο ανάπτυξη, ως κριτήριο των πολιτικών σε όλους τους τομείς, στη γεωργία, τη βιομηχανία, τον τουρισμό, τις μεταφορές, την ενέργεια κλπ
- Στη διασφάλιση κοινωνικού κράτους γενικής εφαρμογής. Η καταπολέμηση της ανεργίας στην κατεύθυνση της πλήρους απασχόλησης, η διαρκής βελτίωση των ορίων ασφάλειας, η κοινωνική προστασία και διαβίωση και η επέκταση της πρόσβασης σε βασικά δημόσια αγαθά αποτελούν κεφαλαιώδη κοινωνικά δικαιώματα των πολιτών. Η βασική αρχή και προτεραιότητα της αλληλεγγύης οφείλει να περιλαμβάνει άνεργους και εργαζόμενους και επιβάλλει τη χρηματοδότηση του κοινωνικού κράτους από την αναλογική και προοδευτική συμβολή όλων των πολιτών, κυρίως μέσω του φορολογικού συστήματος.

Περιλαμβάνει:

- Τη βαθιά τομή στο χώρο του δημόσιου τομέα, με δημόσια διοίκηση, που θα μετατραπεί από τροχοπέδη κάθε παραγωγικής προσπάθειας σε αποφασιστικό αρωγό της και με νέο ρόλο των απαραίτητων δημόσιων επιχειρήσεων.
- Την κοινωνικά δίκαιη και περιβαλλοντικά ισορροπημένη περιφερειακή ανάπτυξη, την περιφερειακή αποκέντρωση και ανασυγκρότηση της αυτοδιοίκησης σε όλους τους βαθμούς και τη διεύρυνση του ρυθμιστικού και οικονομικού της ρόλου με ιδιαίτερη συμβολή της στην ανάπτυξη της «κοινωνικής οικονομίας».
- Τη δημοκρατική φορολογική μεταρρύθμιση, την εξοικονόμηση πόρων μέσα από τον περιορισμό στο ελάχιστο του τερατώδους μηχανισμού μεταφοράς εισοδημάτων υπό τη μορφή κινήτρων, επιδοτήσεων και επιχορηγήσεων.
- Τη μάχη της ανταγωνιστικότητας στο πεδίο της καινοτομίας και της ποιότητας των προϊόντων και των υπηρεσιών, που ενσωματώνουν τεχνολογικό προβάδισμα και υψηλή προστιθέμενη αξία.
- Την επιδίωξη της πολυλειτουργικότητας του αγροτικού τομέα, με έμφαση στη βιολογική γεωργία και κτηνοτροφία και την εξυγίανση και πλήρη ανασυγκρότηση των αγροτικών συνεταιρισμών.

- Την ουσιαστική στήριξη των μικρομεσαίων επιχειρήσεων.
- Την διασφάλιση του δικαιώματος στη μόρφωση μέσα από την εφαρμογή 12χρονης υποχρεωτικής εκπαίδευσης, τον αυτόνομο μορφωτικό ρόλο του Λυκείου, την διαρκή μεταρρύθμιση και αναβάθμιση του δημόσιου Πανεπιστημίου, τη γενναία επένδυση στη δημόσια ανώτατη εκπαίδευση και στην έρευνα, καθώς και τη διασφάλιση της συνεχούς επιμόρφωσης, κατάρτισης και της μετεκπαίδευσης. Τη χρηματοδότηση της παιδείας στο 5% του ΑΕΠ.

Β. Οι δημοκρατικές μεταρρυθμίσεις στον τομέα των ανθρωπίνων και κοινωνικών δικαιωμάτων οφείλουν να αποτελούν αναπόσπαστα στοιχεία μιας πρότασης προοδευτικής διακυβέρνησης, πολύ περισσότερο όταν σήμερα ως μεταπολιτευτικό δημοκρατικό κεκτημένο αμφισβητούνται.

Βασικές δημοκρατικές μεταρρυθμίσεις είναι:

- Ο άμεσος διαχωρισμός εκκλησίας και κράτους.
- Η συστηματική ενίσχυση του κοινωνικού ελέγχου στα ΜΜΕ.
- Η πλήρης νομιμοποίηση των μεταναστών.
- Η κατάργηση του τρομονόμου, των διατάξεων που επιβάλλουν παντού τις κάμερες παρακολούθησης. Είναι αυτονόητη η απόλυτη αντιπαράθεση του ΣΥΝΑΣΠΙΣΜΟΥ στις πρακτικές των κουκουλοφόρων. Οι μολτοφόροι των εμπρησμών και των βανδαλισμών δεν είναι αριστεροί σε λάθος δρόμο. Είναι εχθροί της Αριστεράς.
- Η κατάργηση όλων των διατάξεων που επιτρέπουν την επιστράτευση απεργών ή την καταναγκαστική εργασία κλάδων εργαζομένων.
- Η κατάργηση των διακρίσεων λόγω φύλλου, φυλής, εθνότητας, πεποιθήσεων, σεξουαλικού προσανατολισμού στο νομικό εποικοδόμημα..
- Η προώθηση μέτρων κοινωνικής στήριξης των ευπαθών ομάδων (Ρομά, φυλακισμένοι, μειονότητες κα.).

Γ. Η εξωτερική πολιτική της χώρας οφείλει να βρίσκεται στο πλευρό όσων αγωνίζονται για την υπεράσπιση της διεθνούς νομιμότητας και να αντιτίθεται στις επεμβάσεις και τους πολέμους.

- Να προωθεί την ειρηνική λύση των διαφορών με τις γειτονικές χώρες, θέτοντας τέλος στο κυνήγι των εξοπλισμών.
- Να στηρίζει μια δίκαιη και βιώσιμη λύση, στο Κυπριακό που θα διασφαλίζει το ενιαίο ομόσπονδο δικαιοκρατικό κράτος και θα βάζει τέλος στην ύπαρξη στρατευμάτων κατοχής.
- Να υποστηρίζει την ευρωπαϊκή πορεία και πλήρη ένταξη της Τουρκίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση με πλήρη σεβασμό του ευρωπαϊκού κεκτημένου και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων καθώς και την επίλυση όλων των ελληνοτουρκικών διαφορών με πλήρη ατζέντα προς επίλυση όλων των υπαρκτών ελληνοτουρκικών διαφορών και την υπογραφή για συνυποσχετικό και διαιτησία στη Χάγη.
- Να επιδιώκει την άμεση απεμπλοκή και διευθέτηση του προβλήματος της ονομασίας της FYROM με σύνθετη ονομασία.

· Να συμμετέχει ενεργά σε διεθνείς πρωτοβουλίες για δικαιοσύνη και ειρήνη στην Παλαιστίνη και στο Λίβανο και να ενώνει τη φωνή της με άλλες ευρωπαϊκές κυβερνήσεις για τον άμεσο τερματισμό της κατοχής στο Ιράκ και τη απόσυρση όλων των ιμπεριαλιστικών στρατευμάτων.

· Να αρνείται σθεναρά τη συμμετοχή και διευκόλυνση στους διαρκείς πολέμους των ΗΠΑ και των προθύμων συμμάχων τους.

Δ. Ο ευρωπαϊκός προσανατολισμός του αριστερού κινήματος στη χώρα μας αποτελεί μια ρεαλιστική και γόνιμη επιλογή στην οποία επιμένουμε με σταθερότητα.

Η Ευρωπαϊκή Αριστερά έχει αποδεχθεί τη διαδικασία της ευρωπαϊκής ενοποίησης με όρους δημοκρατίας και κοινωνικής δικαιοσύνης, γιατί θεωρεί ότι σ' αυτό το πεδίο ταξικών, κοινωνικών, πολιτικών και ιδεολογικών αγώνων ο προγραμματικός της στόχος του σοσιαλισμού με δημοκρατία και ελευθερία μπορεί να αποβεί ρεαλιστικά εφικτός. Υπερασπίζεται και αγωνίζεται να διευρύνει το «ευρωπαϊκό κεκτημένο» προσδίδοντάς του το δικό της κοινωνικό και πολιτικό περιεχόμενο. Αντιστρατεύεται αποφασιστικά το милитарισμό κάθε λογής σε πλήρη σύγκρουση τόσο με την πολιτική των ΗΠΑ, όσο και με το νεοφιλελευθερισμό, που εξακολουθεί να κυριαρχεί στην Ευρώπη.

Ο ΣΥΝ θεωρεί ότι η ΟΝΕ και η υιοθέτηση του Ευρώ ως ενιαίου νομίσματος αποτελεί ιστορική πολιτική πρωτοβουλία, παρά τις αθρόες ανατιμήσεις και την ακρίβεια που ακολούθησε με την κυκλοφορία του σε πολλές χώρες ως αποτέλεσμα κερδοσκοπικών πιέσεων. Επαναβεβαιώνει το στόχο του, που είναι η πολιτική ενοποίηση της Ευρώπης σε ομοσπονδιακή βάση, με ταυτόχρονη διαφύλαξη της αυτοτέλειας των εθνικών κρατών και των πολιτιστικών ιδιαιτεροτήτων τους. Απαιτεί τη συνταγματική κατοχύρωση των δημοκρατικών και κοινωνικών δικαιωμάτων, τάσσεται υπέρ της επεξεργασίας και υιοθέτησης μιας νέας Ευρωπαϊκής Συνταγματικής Συνθήκης, που θα προωθεί προοδευτικές μεταρρυθμίσεις σε μια κατεύθυνση δημοκρατική, κοινωνική, οικολογική. Πυρήνας της δικής του θέσης είναι η πλήρης διασφάλιση της αρχής της λαϊκής κυριαρχίας και των μορφών ουσιαστικής άσκησης της. Θεωρεί, πρώτα απ' όλα, αναγκαίο να αποκτήσει νομική προσωπικότητα η Ε.Ε. Επιδιώκει αναγκαίες θεσμικές και πολιτικές αλλαγές των οποίων η αρχιτεκτονική τους θα δίνει την προτίμηση στη δημοκρατία και όχι στην αγορά, όπως συμβαίνει σήμερα, καθώς και μια πολιτικοποιημένη διαδικασία για ανάδειξη κυβερνητικού χαρακτήρα θεσμών. Διεκδικεί η διαχείριση να γίνεται διά των επιλογών και όχι διά των κανόνων.

Ο ΣΥΝ τάσσεται υπέρ της οικοδόμησης μιας κοινής εξωτερικής πολιτικής και πολιτικής ασφάλειας της Ε.Ε, παρά τις προφανείς δυσκολίες. Κοινή εξωτερική πολιτική δεν σημαίνει απλώς συμφωνία σε κάποιες θέσεις ανάλογα με τις ανάγκες της στιγμής. Σημαίνει διάρκεια μέσα στο χρόνο και από κοινού διαμόρφωση θέσεων και δράσεων, με κοινούς κανόνες για ανάλυση και απόφαση, κοινά όργανα για εφαρμογή. Απαιτεί επίσης αμυντική θωράκιση και αντίστοιχες δαπάνες. Οι πολιτικές δυνάμεις που υποστηρίζουν την ευρωπαϊκή ενοποίηση οφείλουν να αναλάβουν το αντίστοιχο πολιτικό κόστος.

Την πολιτική συγκυρία, τους συσχετισμούς, τις κατευθύνσεις αυτής της Ευρωπαϊκής Ένωσης τείνουν να επηρεάζουν οι πολύτιμες δράσεις σε επίπεδο κινήματων ή πολιτικής και κομματικής συγκρότησης, από το Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Φόρουμ και το Κόμμα της Ευρωπαϊκής Αριστεράς. Εμείς επιδιώκουμε με τη συμβολή, τη συμμετοχή μας και την αγωνιστική δράση να επηρεάσουμε την πορεία της Ε.Ε. σταθερά προς ομοσπονδιακή, δημοκρατική, προοδευτική, κοινωνική, οικολογική κατεύθυνση.

4. Ο ΣΥΝ δεν είναι ένα κόμμα διαμαρτυρίας ή προπαγάνδας. Στόχος του είναι να εφαρμοστούν οι προτάσεις του με αλλαγή των κοινωνικών και πολιτικών συσχετισμών. Άρα στοιχείο του συνολικού προγράμματός του είναι και η εναλλακτική του πρόταση για την διακυβέρνηση της χώρας.

Θετική είναι η εμπειρία ορισμένων κομμάτων του Κόμματος της Ευρωπαϊκής Αριστεράς(καθώς και των Πρασίνων) από τις προσπάθειές τους να απαντήσουν σε θέματα διακυβέρνησης των χωρών τους.

Είναι φανερό ότι η πρόταση αυτή δεν μπορεί να αποσπαστεί από το προγραμματικό της πλαίσιο και κυρίως δεν μπορεί να αποσπαστεί από τις προϋποθέσεις αλλαγής του δικομματικού πολιτικού συστήματος και την μη ύπαρξη αυτοδυναμίας.

Ο ΣΥΝ, αμφισβητεί το δικομματικό μοντέλο και επιδιώκει την αλλαγή του. Με το πρόγραμμά του και με την εναλλακτική πρόταση σκοπεύει σε μια μεταφιλελεύθερη πολιτική και διακυβέρνηση. Θέλει να συμβάλλει στην ενίσχυση των δυνάμεων, που θα αγωνιστούν για εκτεταμένες διαρθρωτικές αλλαγές με κοινωνικό περιεχόμενο και για τη συγκρότηση μιας νέας κοινωνικής και πολιτικής πλειοψηφίας.

Είναι φανερό, ότι όλα αυτά τα στοιχεία και οι προϋποθέσεις δεν υπάρχουν σήμερα. Αυτό όμως δεν συνεπάγεται εφησυχασμό, ή αναγκαστική αυτοπεριχαράκωση στις γραμμές του κόμματος. Αντιθέτως αποτελεί μια συνεχή ανοιχτή πολιτική πρόκληση - πρόσκληση που πρέπει να απευθύνεται στους προοδευτικούς και αριστερούς πολίτες, ενταγμένους ή μη, στις πολιτικές δυνάμεις και κινήσεις που διακηρύσσουν την αντίθεσή τους στο νεοφιλελευθερισμό και θεωρούν ότι τους αφορά η μεγάλη περιπέτεια της συμπόρευσης του συνόλου των δυνάμεων που του δημοκρατικού σοσιαλισμού και της οικολογίας. Ο ΣΥΝ, κρατώντας ταυτόχρονα τα μέτωπα της πολιτικής και ιδεολογικής διαπάλης αναπεπταμένα, μέρα με την ημέρα, οφείλει να πείθει ότι εργάζεται για την πραγματοποίηση μιας τέτοιας ανοικτής και έντιμης πολιτικά πρότασης. Να πιστώνεται τις όποιες προοπτικές και δυνατότητες προσέγγισης και να χρεώνονται οι άλλες πολιτικές δυνάμεις για τις αδράνειες και την ακύρωσή της.

Η πρόταση αυτή απαιτεί και προϋποθέτει ισχυρή κι αξιόπιστη πολιτική παρουσία του ΣΥΝ και ανάπτυξη κοινωνικών και πολιτικών αγώνων, που θα στηρίζουν το αίτημα για θεσμικούς και πολιτικούς μετασχηματισμούς, για διαρθρωτικές αλλαγές στο πολιτικό σκηνικό.

Γι' αυτό, στις ερχόμενες βουλευτικές εκλογές, κεντρική πολιτική επιδίωξη του ΣΥΝ είναι η μέγιστη δυνατή εκπροσώπησή του στη Βουλή και η ευρύτερη συναίνεση στις πολιτικές και προγραμματικές του θέσεις.

Τα μέλη της ΚΠΕ:

Κώστας Ζάμπας, Φώτης Κουβέλης, Σπύρος Λυκούδης, 'Αγγελος Μανταδάκης, Θόδωρος Μαργαρίτης, Στέφανος Μπαγεώργος, Γιάννης Μπαλάφας, Μιχάλης Παπαγιαννάκης, Μιχάλης Σαμπατακάκης, Δημήτρης Χατζησωκράτης